

การประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
Applying the Consciousness for Eliminate Anger of Students Grade 4-6) of
Watsriboonruang Primary School, Bangkapi, Bangkok

พระครูปลัดอนุวัฒน์ ชื้อสัตย์
Phrakhrupalad Anuwat Suesat

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Graduate School Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand.
Email: phaboowertlum@gmail.com

Received February 6, 2024; Revised February 27, 2024; Accepted February 29, 2024

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาที่มาและสภาพปัญหาที่เกิดจากความโกรธ 2) เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธ และ 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้การศึกษาเชิงปริมาณ โดยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่า t-test และ F-test ผลการวิจัยดังนี้

ที่มาหรือสาเหตุของความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้คือ ด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียน ด้านคุณภาพชีวิต และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ส่วนสภาพปัญหาที่เกิดจากความโกรธของนักเรียนโรงเรียนวัดศรีบุญเรือง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 5 อันดับแรก ได้ดังนี้ 1) นักเรียนรู้สึกโมโหหรือโกรธง่าย 2) นักเรียนรู้สึกเบื่อง่าย 3) นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดง่าย 4) นักเรียนรู้สึกรำคาญง่าย และ 5) นักเรียนรู้สึกไม่พอใจง่าย

การประยุกต์ใช้หลักสติในการจัดการความโกรธของนักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนประยุกต์ใช้หลักสติในการจัดการความโกรธอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีการประยุกต์ใช้หลักสติในด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านคุณภาพชีวิต และด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียน พบว่านักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สติ; ความโกรธ; นักเรียน; พระพุทธศาสนา

Abstract

This research has three objectives: 1) to study the source and the problems caused by anger, 2) to study the knowledge and understanding of mindfulness and its application, and 3) to compare the application of mindfulness to manage the anger of Watsriboonruang School's students, Bangkok District, Bangkok. The researcher used a quantitative study, by collecting data from a sample of 150 people. The statistics used to analyze the data were descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation. and inferential statistics, including t-test and F-test. The research results are as follows:

Source or cause of anger among students of Watsriboonruang School The averages were at a low level when considering each side in descending order of averages as follows: school life, quality of life and personal relationship. The problems caused by the anger of the students Watsriboonruang School Overall, the averages were at the moderate level when considered individually, ranked in descending order of the first 5 averages as follows: 1) Students felt angry or easily angry. 2) students get bored easily, 3) students get frustrated easily, 4) students get annoyed easily, and 5 students feel dissatisfied easily.

The application of mindfulness to managing anger in students Overall, the mean was at a high level and when considering each aspect, it was found that the students applied mindfulness in anger management at the high level in all aspects. The most applied mindfulness principles were personal relations, followed by quality of life and school life.

Comparative analysis of the average application of mindfulness to manage anger among students found that students of different ages. The application of mindfulness to manage anger was significantly different at the .05 level.

Keywords: The Consciousness; Anger; Students; Buddhism

บทนำ

สภาพปัญหาสังคมในปัจจุบัน ปัญหาเด็กและเยาวชนในสังคมไทยมีความรุนแรง และซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคมเมือง และการใช้สื่อสังคมออนไลน์ก็มีส่วนต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนค่อนข้างมาก อีกทั้งประกอบกับเด็กและวัยรุ่นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการเจริญเติบโต มีความเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ (สุชา จันทรเฒ, 2539) ทำให้เด็กและวัยรุ่นประสบปัญหามากมาย เช่น ปัญหาเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาความรุนแรง เป็นต้น ทั้งนี้ปัญหาที่สำคัญของวัยรุ่นในปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ปัญหาที่เกิดจากการขาดความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกาย และปัญหาความรุนแรง ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากปัญหาครอบครัว สภาพแวดล้อมใกล้ตัวที่ชักจูงไปในทางไม่ดี และการใช้ความรุนแรงในสังคม (สุพัตรา สุภาพ, 2541)

ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันนั้นไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ความโกรธ (anger) เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาเหล่านี้ และอาจเป็นรากเหง้าแห่งปัญหาเหล่านี้ด้วย ซึ่งความโกรธนั้นมีผลต่อสรีรวิทยา อารมณ์ สติปัญญา สังคม และจิตวิญญาณ อาจจะสนองตามธรรมชาติจากความรู้สึกต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น พบได้ตั้งแต่เด็ก

จนถึงตายได้ทุกขณะ และแตกต่างจากความรุนแรง ความโกรธเป็นอารมณ์ปกติที่เกิดขึ้นได้ตามธรรมชาติ เราทุกคนมีความคุ้นเคยกับอารมณ์เป็นอย่างดีไม่ว่า จะสุข เศร้า กลัว หรือโกรธ เราต้องเผชิญกับภาวะอารมณ์เหล่านี้ตั้งแต่เกิดจนตาย เราพยายามแสวงหาสภาพการณ์ที่ทำให้เรามีความรู้สึกเป็นสุข และหลีกเลี่ยงสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเศร้า หรือหวาดกลัว แม้บางอารมณ์จะเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา แต่เราก็อยู่อย่างไรอารมณ์ไม่ได้ ดังนั้น อารมณ์จึงมีความสำคัญกับชีวิตจิตใจเช่นเดียวกับที่อาหารมีความสำคัญต่อร่างกาย สุขภาพจิตของคนเราจะดีหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับ การปรุงแต่งของอารมณ์ต่าง ๆ ความโกรธเมื่อเกิดขึ้นแก่ผู้ใดทำให้จิตใจของผู้คนนั้นเร่าร้อน เป็นทุกข์ ไม่สบายใจ นอนไม่หลับ ผื่นร้าย ถ้าโกรธมาก ๆ อาจทำให้ต้องไปฆ่าผู้อื่น ตีตักตีดตารางเป็นทุกข์ทั้งแก่ตัวเอง ทั้งแก่ผู้อื่น จะเจริญเมตตาจิตก็ลำบากเพราะเมื่อเจริญไปให้แก่ผู้ที่เราโกรธอยู่ ก็เจริญไม่ขึ้นโดยเฉพาะผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนา เมื่อขาดการพิจารณาแล้วตกอยู่เป็นทาสของความโกรธ (แม่ชีสุตา โรจนอุทัย, 2561)

อย่างไรก็ตามในทางพระพุทธศาสนาการที่จะแก้ไขความโกรธได้นั้น มีหลักธรรมหนึ่งที่สามารถรักษาผู้โกรธได้ คือ หลักสติ (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) คือ ทำให้ตื่นตัวอยู่เสมอ และยังมีอีกหลายความหมาย เช่น กำหนดรู้ ตระหนักรู้ ระลึกรู้ สัมผัสรู้ รู้สีกตัว (พระพรหมคุณาภรณ์ ป.อ. ปยุตโต, 2551) และอื่น ๆ ที่ใช้ในความหมายการทำสมาธิกำหนดรู้สีกตัวในปัจจุบันต่อผัสสะใด ๆ ที่เกิดขึ้น สามารถลดความตึงเครียดจากการใช้ชีวิตต่อสู้กับอาการวิตกกังวลและซึมเศร้าได้ เป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม เพื่อการดำเนินชีวิตอย่างสุขสงบ (ปริยพร วิศาลบุรณ์ และคณะ, 2566) การมีสติ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมากในช่วงเวลาแบบนี้และในโลกปัจจุบันนี้ทั้งในเด็กและเยาวชน เมื่อเข้าใจแล้วจึงลงมือปฏิบัติคือ ทดลองฝึกปฏิบัติตามที่ได้เรียนมา และการปฏิบัตินี้จะนำไปสู่ความรู้แจ้งเห็นจริง (Damnoen et al., 2021) การบูรณาหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาไปใช้ในการดำเนินชีวิตในการพัฒนาพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสม (พระอรรคชาติ เดชดำรง, 2566) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำไปใช้ด้วยความรอบคอบ (Tan & Damnoen, 2020) ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา (โยตะ ชัยวรมันกุล และคณะ, 2566) และมีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (Klompkul et al., 2023)

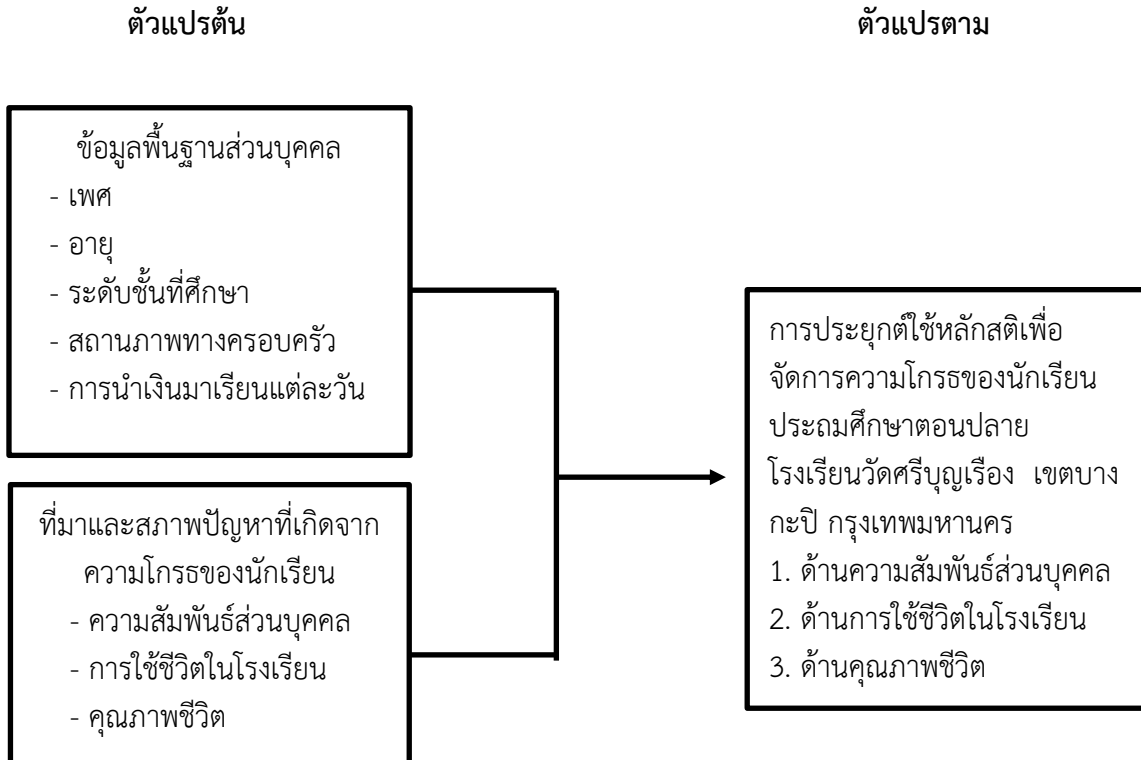
ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนดีเด่นของกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาที่เกี่ยวกับความโกรธของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เพื่อศึกษาหลักสติในการจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง และเพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง ซึ่งการใช้หลักสติเพื่อบรรเทาความโกรธนั้น จะทำให้นักเรียนดำรงชีวิตอยู่ในความไม่ประมาท และรู้เท่าทันต่อเหตุอันตรายที่เกิดจากความประมาทซึ่งมีผลต่อตน และทำให้มีสติในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาที่มาและสภาพปัญหาที่เกิดจากความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการศึกษาโดยกำหนดตัวแปรต่าง ๆ ที่จะศึกษาให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะศึกษา และเก็บข้อมูลสถิติตัวเลข โดยการรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง และรวบรวมด้วยตัวเอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 240 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์โรว์ ยามาเน่ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบ (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบของการวิจัยเรื่องการประยุกต์หลักสถิติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญ

เรื่อง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุและสภาพปัญหาที่เกิดจากความโกรธของนักเรียน ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียน ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.3.2 การสร้างแบบสอบถาม

1) ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามที่สมบูรณ์

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประยุกต์หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ ตามกรอบของการวิจัยเพื่อให้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้

3) นำแบบสอบถามให้กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเนื้อหาและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้เพื่อความเที่ยงตรงและถูกต้อง

4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

5) หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรกลุ่มตัวอย่างนอกพื้นที่ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbact' Alpha coefficient) ได้ค่าเท่ากับ 0.818

6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้เลือกไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามและขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆสนครปฐม เพื่อลงพื้นที่ขออนุญาตหมาย สถานที่ วัน เวลา และนัดหมายกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

2) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยก่อนการดำเนินการสนทนาสร้างความคุ้นเคย แจ้งวัตถุประสงค์ อธิบายเหตุผลกับผู้ให้ข้อมูลแล้วเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองแล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ตามที่ต้องการ

3) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติมาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยาย

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของเบสต์ (Best) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 3 การแปลผลระดับความคิดเห็นการประยุกต์ใช้หลักสถิติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยกำหนดคะแนนเฉลี่ยรายข้อและค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์ค่าสัมบูรณ์เป็นตัวกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ช่วง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม คือ รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยนำมาจัดระบบตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปค่าสถิติพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา และสถานภาพทางครอบครัว นำมาเรียบเรียงเนื้อหาในใจความให้มีความสละสลวยรัดกุมเข้าใจได้ง่ายและแยกออกไปเป็นแต่ละด้านตามวัตถุประสงค์ และวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีเปรียบเทียบผลต่างน้อยสำคัญน้อยที่สุด (LSD)

ผลการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว และการนำเงินมาโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 54.00 รองลงมาเป็นเพศหญิง ร้อยละ 46.00

อายุ ส่วนใหญ่ มีอายุ 11 ปี ร้อยละ 42.67 รองลงมาอายุ 12 ปี ร้อยละ 40.67 อายุ 13 ปี ร้อยละ 12.67 อายุ 10 ปี ร้อยละ 3.33 และอายุ 9 ปี ร้อยละ 0.67 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 42.67 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 40.00 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 17.33 ตามลำดับ

สถานภาพทางครอบครัว ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 64.00 รองลงมา อาศัยอยู่กับแม่ ร้อยละ 17.33 อาศัยอยู่กับญาติ ร้อยละ 12.00 อาศัยอยู่กับพ่อ และอาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่ญาติ จำนวน 5 คน เท่ากัน ร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

การนำเงินมาโรงเรียนในแต่ละวัน ส่วนใหญ่นำเงินมาโรงเรียนวันละ 20-50 บาท ร้อยละ 44.67 รองลงมา นำเงินมาโรงเรียนวันละ 51-99 บาท ร้อยละ 39.33 นำเงินมาโรงเรียนวันละ 100 บาทขึ้นไป ร้อยละ 13.33 และนำเงินมาโรงเรียนวันละน้อยกว่า 20 บาท ร้อยละ 2.67 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ที่มาและสภาพปัญหาที่เกิดจากความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของที่มาหรือสาเหตุของความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรืองในภาพรวม

n=150

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	แปลผล
ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล	2.02	0.71	น้อย
ด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียน	2.62	0.59	ปานกลาง
ด้านคุณภาพชีวิต	2.15	0.84	น้อย
รวม	2.40	0.59	น้อย

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาพรวมของที่มาหรือสาเหตุของความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง ทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.40$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า เรียงลำดับได้ดังนี้คือ ด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.62$) รองลงมา ได้แก่ ด้านคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 2.15$) และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.02$) ตามลำดับ

การประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง

การประยุกต์ใช้หลักสติในการจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนประยุกต์ใช้หลักสติในการจัดการความโกรธอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีการประยุกต์ใช้หลักสติในด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลมากที่สุด ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาเป็นด้านคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.90$) และด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.78$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ดังนี้ ข้อ 6 นักเรียนใช้สติเมื่อเพื่อนในห้องชวนทะเลาะ ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมา ได้แก่ ข้อ 5 นักเรียนใช้สติเมื่อถูกเพื่อนล้อ ($\bar{X} = 4.20$) ข้อ 3 นักเรียนใช้สติทำให้มีความสุขในครอบครัว ($\bar{X} = 4.14$) ข้อ 1 นักเรียนใช้สติเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในครอบครัว ($\bar{X} = 4.06$) ข้อ 10 นักเรียนใช้สติเมื่อคนในครอบครัวของนักเรียนทะเลาะกัน ($\bar{X} = 4.05$) ข้อ 9 นักเรียนใช้สติเมื่อคนในครอบครัวชวนทะเลาะ ($\bar{X} = 4.04$) ข้อ 2 นักเรียนใช้สติเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ($\bar{X} = 3.78$) ข้อ 8 นักเรียนใช้สติในการใช้จ่ายเงินที่ได้รับในแต่ละวัน ($\bar{X} = 3.62$) ข้อ 7 นักเรียนใช้สติในการเรียน ทำให้อยากมาโรงเรียนทุกวัน ($\bar{X} = 3.41$) และ ข้อ 4 นักเรียนใช้สติในการเรียนทำให้มีความภูมิใจกับผลการเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 3.22$) ตามลำดับ

นักเรียนมากที่สุดคือด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะในเรื่องของความภูมิใจกับผลการเรียนของนักเรียน ดังนั้นผู้ปกครองหรือครูผู้สอนต้องให้กำลังใจแก่นักเรียนในเรื่องของการเรียนให้มาก ไม่ควรกดดันหรือตั้งเป้าหมายสูงจนเกินความสามารถของนักเรียน จะเป็นการกดดันหรือทำให้นักเรียนสร้างความกดดันให้กับตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนไม่อยากมาโรงเรียน อย่างไรก็ตามในข้อที่นักเรียนถูกเพื่อนล้อหรือการทะเลาะกับเพื่อนก็เป็นสาเหตุของความโกรธของนักเรียนเช่นกันแต่อยู่ในระดับน้อย ด้านรองลงมาที่เป็นสาเหตุของความโกรธของนักเรียนคือด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน โดยเฉพาะในข้อการได้รับเงินมาโรงเรียน ซึ่งแม้จะอยู่ในระดับน้อยก็ตามแต่ผู้ปกครองก็ควรให้ความสนใจในด้านนี้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้ปกครองควรพิจารณาเรื่องความเหมาะสมในการให้เงินค่าใช้จ่ายในโรงเรียนแก่นักเรียนโดยสอบถามนักเรียนว่ามีความเพียงพอหรือไม่ ส่วนด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนนั้นก็อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน แต่ควรพิจารณาในข้อความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ในโรงเรียน ซึ่งข้อนี้เป็นอีกหนึ่งข้อที่แม้จะอยู่ในระดับน้อยแต่ก็เป็นสาเหตุให้เกิดความโกรธแก่นักเรียนได้เช่นกัน โดยครูต้องหมั่นสังเกตนักเรียนว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไรบ้างในห้องเรียน ซึ่งถ้านักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันก็จะทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้นักเรียนทำงานกลุ่ม

การประยุกต์ใช้หลักสติในการจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมีการนำหลักสติไปประยุกต์ใช้ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีการประยุกต์ใช้สติมากทุกด้านคือด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ด้านคุณภาพชีวิต และด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อกลับพบว่าข้อที่นักเรียนได้ประยุกต์ใช้สติมากที่สุดกลับเป็นการใช้สติเมื่อเพื่อนในห้องเรียนชวนทะเลาะ และการใช้สติเมื่อเพื่อนในห้องเรียนล้อ แสดงว่านักเรียนได้ใช้สติมากในเรื่องดังกล่าวนี้เพราะว่านักเรียนมีการทะเลาะและถูกเพื่อนในห้องล้ออยู่เสมอ ดังนั้นจึงมีการใช้สติในส่วนนี้มาก ขณะเดียวกันในเรื่องของในครอบครัวก็เช่นเดียวกันไม่ว่าจะเป็นการใช้สติในการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การใช้สติเมื่อคนในครอบครัวชวนทะเลาะหรือการใช้สติเมื่อคนในครอบครัวทะเลาะกัน ซึ่งนักเรียนก็ใช้สติในส่วนนี้มากด้วยเช่นกัน ดังนั้นทั้งผู้ปกครองและครูต้องหมั่นดูแลนักเรียนในโรงเรียนและในครอบครัวอย่างใกล้ชิด ในขณะที่นักเรียนใช้สติในการเรียนทำให้มีความภูมิใจกับผลการเรียนน้อยที่สุด แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความภูมิใจและมีความตั้งใจเรียนอยู่แล้ว

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีอายุน้อยมีค่าเฉลี่ยการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธสูงกว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่า หมายความว่า นักเรียนที่มีอายุน้อยนั้นสามารถประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธได้มากกว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีอายุน้อยนั้นต้องพบกับสิ่งแวดล้อม สถานะที่ต้องเผชิญรอบตัวมากขึ้น ต้องพบกับปัญหามากยิ่งขึ้น ดังนั้นการใช้สติจึงลดลงไป ซึ่งจากผลดังกล่าวนี้ โรงเรียนและผู้ปกครองต้องดูแลนักเรียนที่มีอายุน้อยนั้นอย่างใกล้ชิดให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่อยู่กับพ่อและแม่ มีค่าเฉลี่ยการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธมากกว่านักเรียนที่อยู่กับคนอื่นหรืออยู่กับพ่อหรือแม่ฝ่ายเดียว แสดงให้เห็นว่าการอยู่ร่วมกันของครอบครัวคือทั้งพ่อและแม่นั้น ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดี มีสติปัญญาที่สามารถจัดการความโกรธได้ดีกว่าครอบครัวที่แยกกันอยู่ ดังนั้น โรงเรียนจึงควรจัดการเรียนการสอนในเรื่องของสติ การเจริญสติ หรือให้การอบรมเกี่ยวกับเรื่องของสติให้กับนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะสตินั้นสามารถลดความโกรธของนักเรียนได้จริง และทำให้ความรู้สึกทางอารมณ์ที่เป็นโทษด้านอื่น ๆ ของนักเรียนลดลงด้วย จะทำให้การใช้ชีวิตของนักเรียนไม่ว่าจะที่โรงเรียนหรือที่บ้าน แม้กระทั่งความสัมพันธ์กับครอบครัวดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งรัตน์ สุวนาคกุล (2562) ผลการวิจัยพบว่า จัดการความโกรธมีความสอดคล้องกัน คือ ในเรื่องของสาเหตุของความโกรธ การแสดงความโกรธ และผลกระทบที่เกิดขึ้นเรียนรู้เกี่ยวกับความคิดที่มีผลต่อความรู้สึกหรืออารมณ์ และพฤติกรรม โดยการเรียนรู้วิธีการเปลี่ยนแปลงความคิด

ยอมรับอย่างเป็นและมี รับรู้สัญญาณเตือนและจุดเริ่มต้นของความคิดในด้านลบ จึงช่วยยับยั้งวงจรที่เกิดขึ้นระหว่างความคิดและอารมณ์ด้านลบได้ง่ายขึ้น รู้เท่าทันอารมณ์ความรู้สึกและสภาวะทางกาย

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยดังนี้ คือ การประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งนักเรียนได้ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธใน 3 ด้าน คือด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียน และด้านคุณภาพชีวิต โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้คือ ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ได้แก่ 1) นักเรียนใช้สติเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในครอบครัว 2) นักเรียนใช้สติเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน 3) นักเรียนใช้สติทำให้มีความสุขในครอบครัว ด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียน ได้แก่ 1) นักเรียนใช้สติในการเรียนทำให้มีความภูมิใจกับผลการเรียนของนักเรียน 2) นักเรียนใช้สติเมื่อถูกเพื่อนล้อ (บูลลี่) 3) นักเรียนใช้สติเมื่อเพื่อนในห้องชวนทะเลาะ และ 4) นักเรียนใช้สติในการเรียนทำให้อยากมาโรงเรียนทุกวัน และด้านคุณภาพชีวิต ได้แก่ 1) นักเรียนใช้สติในการใช้จ่ายเงินที่ได้รับในแต่ละวัน 2) นักเรียนใช้สติเมื่อคนในครอบครัวชวนทะเลาะ และ 3) นักเรียนใช้สติเมื่อคนในครอบครัวของนักเรียนทะเลาะกัน รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากแผนภูมิที่ 1 สามารถอธิบายได้ดังนี้

การใช้สติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มี 3 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียน และด้านคุณภาพชีวิต ซึ่ง

ความโกรธเกิดจากปัจจัยภายใน คือ 1) ความไม่พอใจ 2) ความติดขัดใจ, กระทั่งกระทั่งใจ 3) ความโกรธ 4) ความประทุษร้าย) และ 5) พยาบาท จะเห็นว่าความไม่พอใจเพียงเล็กน้อย ๆ เท่านั้น กลายเป็นความขัดใจกัน ขยายขึ้นเป็นความโกรธ ลูกกลามเป็นความประทุษร้าย ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันในที่สุดได้

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง ที่มีอายุต่างกัน และการมีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน มีการประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีอายุน้อยจะประยุกต์ใช้สติเพื่อจัดการความโกรธได้มากกว่า หมายความว่า เมื่อนักเรียนอายุมากขึ้น การมีประสบการณ์และพบเจอกับสิ่งต่าง รอบตัวก็มากขึ้นเป็นเงาตามตัว ทำให้นักเรียนใช้สติและความอดทนต่อสิ่งรอบข้างได้น้อยลงเช่นเดียวกัน นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวอยู่กับพ่อและแม่ มีการใช้สติได้มากกว่านักเรียนที่อยู่กับพ่อหรือแม่ฝ่ายเดียว หรืออยู่กับญาติหรือผู้ปกครองคนอื่น ๆ แสดงถึงการที่นักเรียนได้อยู่กับครอบครัวที่อบอุ่นคืออยู่กับพ่อและแม่นั้น จะมีความสามารถในการใช้สติและความอดทนต่อสิ่งรอบข้างได้ดีกว่า

วิธีการใช้สติเพื่อจัดการความโกรธนั้น มีหลายวิธีด้วยกัน อย่างไรก็ตาม วิธีการหลัก ๆ คือการหมั่นฝึกฝนให้เกิดสติโดยการนั่งสมาธิหรือการเจริญวิปัสสนา อาศัยการพิจารณาด้วยโยนิโสมนสิการ มีขันติ เจริญเมตตา ในบุคคลหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง 3 ด้านดังกล่าว คือด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ด้านการใช้ชีวิตในโรงเรียน และด้านคุณภาพชีวิต สามารถนำมาปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข เป็นกระบวนการฝึกปฏิบัติการอบรมทั้งทางกายและทางจิตใจเป็นสำคัญเพื่อปรับพฤติกรรมทางกาย ทางวาจา เพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักสติเพื่อจัดการความโกรธของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียน ครู และครูพระสอนศีลธรรม ควรให้ความสำคัญกับการสอนเรื่องสติและการประยุกต์ใช้สติในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น เพราะผลที่ได้รับนั้นมีประโยชน์อย่างมากทั้งด้านความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครู และการเรียนการสอนในโรงเรียน
2. โรงเรียนควรส่งเสริมการนำหลักธรรมเรื่องสติมาใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการจัดนิทรรศการ การให้ความรู้หน้าเสาธงอย่างสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการนำหลักธรรม โดยเฉพาะหลักสติไปใช้ในชีวิตจริง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาการนำหลักธรรมอื่น ๆ ทางพระพุทธศาสนาใช้ในการจัดการความโกรธของนักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงผลที่ได้รับและวิธีการนำหลักธรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ปรียพร วิศาลบุรณ์, สุรัฎฐา รอดมณี, เนาวนิจ พึ่งจันทร์เดช และ เบญญาภา ทนต์ประเสริฐเวช. (2566). จิตบำบัดตามแนวพุทธจิต: บทวิเคราะห์ในมิติทางการพยาบาล. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(1), 120-140.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2551). *พุทธธรรม ฉบับปรับขยาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระอรรถชาติ เดชดำรง. (2566). การแบ่งช่วงชั้นทางสังคม : มุมมองของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และพระพุทธศาสนา. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 5(2), 481-492.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- แม่ชีสุตา โรจนอุทัย. (2561). การพัฒนาเขาวนอารมณ์ของวัยรุ่นตามหลักพุทธธรรม. *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์*, 14(1), 13-25.
- โยตะ ชัยวรมันกุล, พระครูโสภณวิธานวัตร, สุพัฒน์ ชัยวรรณ, สายน้ำผึ้ง รัตนงาม และ ธนัชร เกตุคง. (2566). พุทธนวัตกรรมการภาวนา 4 เพื่อเพิ่มพลังของผู้สูงอายุ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(2), 611-625.
- รุ่งรัตน์ สุวนาคกุล. (2562). การพัฒนาเทคนิคการปรับความคิดและพฤติกรรมเพื่อจัดการความโกรธของวัยรุ่นด้วยพุทธสันติวิธี. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 7(2), 407-423.
- สุชา จันทรเฒ. (2539). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพัตรา สุภาพ. (2541). *สังคมไทยและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Damnoen, P. S., Siri, P., Supattho, P. S., & Kaewwilai, K. (2021). The Development of Student Characteristics in According to the Nawaluk Framework of the Buddhist integration of Buddhapanya Sri Thawarawadee Buddhist College. *Asia Pacific Journal of Religions and Cultures*, 5(2), 126–135.
- Klomkul, L., Damnoen, S., Sawasdee, U., & Wilairadtanakun, A. (2023). Network Development of Buddhist Communication Innovative Space For Media Literacy of Thai Youths. *Journal of Namibian Studies: History Politics Culture*, 35, 919-935.